ALAY

Yıl: 1 Sayı: 14 — 10 Kr. Perşembe Günleri Çıkar Haftalık Siyasi Mizah Gazetesi 10 Nisan 1947

Zatınızı kuş sanmıştım !

Eski konaklardan birinin sakinleri, gece yatısına bir akrabalarına gidecekler, uşağı çağırmışlar:

— Oğlum Ahmet biz gidiyoruz. Ev, evvel Allah sonra sana emanet. Dikkat et, saksıları sularsın, yukarıdaki kuşun yemini ve suyunu da vermeyi unutma...

Diye tenbih ederler, giderler.

Ertesi sabah Ahmet saksıları sular, yukarıdaki kuşa çıkar. Bir de ne görsün... Renkli, cicili bicili büyücek bir şey. Ömründe böyle şey görmiyen zavallı Ahmet önden bakar, arkadan bakar, yandan bakar...

Suyu ve yemi getirdiği halde bir kenara koyup kendine aptal aptal bakan uşağa kızan papağan birden:

— Ne bakıyorsun?

Deyince, Ahmet hemen toparlanıp bir selâm verir ve:

— Affedersiniz, ben zatınızı kuş sanmıştım, der!..

* * *

Üniversitede söylediği nutukla gençliği galeyana getiren ve kendisine bağlıyan Recep Peker, ne yazık ki sıcak kanlı Egelilere karşı aynı başarıyı gösterememiştir. Egelilerin kalblerine hitap edip onları kazanacağına Demokratlara hücumu tercih etmiştir. İşin doğrusunu ararsanız, Başbakanın İzmire niçin gittiğine biz bir türlü akıl erdiremedik. Kısmi seçim orada yoktur. Şu halde İstanbulda kalması ve hele muhtar seçimleri üzerinde hiç konuşmaması daha evlâ idi. Sen misin peşkeş çeken, al işte beyanname, nutuk, miting... Ya sonra? Bize işler çığırından çıkıyor gibi geliyor. Millet:

— Biz, zatınızı kuş sanmıştık! derse o zaman işler fecaat arzeder. Kendimize gelelim beyler, kendimize gelelim efendiler...

— ALAYCI —

D.P. SEÇİME GİRMEDİ

Recep Peker — Açsam da ciğergâhımı yâre yaranılmaz...

Kırkbir buçuk maşallâh..

[Resmî vesaiti nakliye kullanmak mecburiyetinde kalan muhabirimiz Pısırık, uçakla iki gün iki gecede İzmire vâsıl olmuştur. Kendisinden ümidi kestiğimiz ve kaydını terkin ettiğimiz bir sırada arkadaşımızdan aşağıdaki telgrafı 82 saat sonra alınca fazlasile sevindik. Sevindik zira hem arkadaşımızın hayatta oluşuna ve hem de İzmir mitinglerinden okuyucularımızı mahrum etmediğimize.]

— Ben Pısırık, salimen demiye dilim varmıyan bir halde postahaneden size şu teli çekiyorum. Midem barsaklarım hurdahaş bir vaziyette. Nasıl olmasın, tam 48 saat havalarda dolaştık durduk. Vallahi Ahmet Emini bile geçtim. Efendim, İstanbuldan güzel bir havada harekete geçtik. İzmir yolunun yarısına gelmiştik ki, pilot mahallinden, iki karış sakallı, siyah elbiseli ve Beykoz ayakkbılı bir zat belirdi. Önümdeki zatlarla görüştükten sonra benim önümde dikildi:

— Hüviyetiniz?. Kimsiniz? İzmire niçin gidiyorsunuz? Seyahatinizin sebebi resmî mi, yoksa hususi midir?

(Devamı dördüncü sayfada)

ETMEYİN YAHU!

Kedere karnım tok - Teessür tarafımdan amliyatlıyım - Bu limanlara tekne salmıyorum!

Amerikada Tahta Çekiçyan, Sapsız Orakyan Vatan Taşlayan doslarımız - Hicazkârdan başlayıp Bestenikârla bağlıyalım - Milletin aşına tuz, suyuna buz temin eden esaslar..

Rampi İbrahim ile Yan Basan Cızlam Hasanın seçim işlerini müzakereleri:

— Rampi be, artık bu sularda ekmek kalmadı, al voltayı habeyi başka yerden uçlanalım.

— Hasbi geç kardaşım, sular bulanmadan durulmaz.

— Yok inanın ben öyle anlıyorum ki âhuret postasının yolu göründü.

— Neden be? Yoksa Azrail hesap pusulanı mı zula etti?

— Eyvallah, anlayışhsın vesselâm, seni aslı yok diyarda Başvekil yapmazlarsa hatırım kalır.

— Bana bak afi kesme, işler sıkı, ciddî konuşalım. Benim gördüğüme kalırsa yolu yok ortalık aynasız!

— Rampi, anam, süngüyü çok düşürdüm, bu kadar kötüye kayma, benim kedere karnım tok, teessür tarafımdan ameliyatlıyım, bu limanlara tekne salmıyorum, bana sorarsan şöyle bir iki parlatıp çakırlaşmadan dünya işlerini müzakerede mâna yok. Midemde kasrı basar var, pek seçemem, boş kafa ile böyle esaslı işler konuşulmaz. Münasipse, ahırpalası boylıyalım. Nasıl? Ne dersin?

— Sıkı be, ne denir, haklısın amma İzmirden koku aldın mı? Ortalığı nasıl buluyorsun? Ben şöyle bir dikiz ettim, dumanlı görüyorum.

— Haydi be, senin miden bozulmuş, dizlerine gözlük tak iyi görürsün.

— Yok be Rampi, bana barut kokuyor.

— Nasıl yâni? Fora makine mi diyecekler? Bize altı da bir üstü de bir. Bizim meyhaneci düşünsün. Sadık müşteriyi kaybettim diye burnu ağlarsa üzülürüm.

— Bana bak hasbi geçmiyelim, Başbakan «Bir saban kalktığımızda harpte olduğumuzu

(Devamı dördüncü sayfada)

Eski Tas Eski Hamam

Nutuklar söylendi. Sütunlar dolusu yazılarla tebrikler yazıldı. B.M.M. kürsüsünde hararetli sözler ve sürekli alkışlar çınladı... Artık Üniversitemiz «muhtar» olmuştu. Artık Üniversiteli, tam mânasile Üniversiteli olacaktı... O, eski ilk okuldan farksız Üniversite ve ilk okul öğrencisi gibi kuyudata tâbi gençlik, tam anlamıyla Üniversite ve Üniversiteli olacaktı...

Oldu, oldu... Ne oldu? Senatolar, yönetim kurulları kuruldu. Aylardır bütün profesörler kendi istikballerini sağlamak için projeler, kadrolar, kürsüler kurmıya uğraştılar.

Gençlik bekledi, ha bugün ha yarın... Bir de baktı ki hâlâ eski tas eski hamam.

Soruyoruz muhtariyet bu mudur? Yalnız profesörler kendilerini mi düşünecekler? Onlar o sıralardan geçmediler mi? Yoksa çektikleri sıkıntıları, «biz nasıl çektiysek bunlar da çeksinler» diye mi düşünüyorlar...

Gel de: Bizde de böyle olur muhtariyet! deme...

— Ne o, evlâdım, kavga mı var?

— Yok hanım teyze, Vekil Bey geldi de...

Açık Teşekkür

Yeşilay Gençlik Kurumu Başkanı Ord. Prof. Fahrettin Kerim Gökay, seçim günü münasebetile içki yasağı koyan Sıkı Yönetim Komutanlığına aşağıdaki teşekkür telsizini yollamıştır.

Sıkı Yönetim Komutanlığına:

I — İçkiyi cinayetlerin anası olarak gören Cemiyetimizin noktai nazarına iştirakle pazar günü koymuş olduğunuz yasağa minnetlerimizi arzederiz.

II — Cemiyetimiz, hergün ve her gece seçim yapılmasına dua etmektedir.

Yeşilay Gençlik Kurumu Başkanı

Ord. Prof. Dr. F. K. GÖKAY

Avucunu Yala !..

Bir seçim derdine düştük sonunda
Boşuna bekleriz, derman nerede?
Demokratlar caydı düğün gününde
Oldu, demokrasi, kurban nerede!.

★

Peker der: Ortalık güzellik gülüstan!
Bayara bakarsan: etraf toz duman!
Uydurma sözlerden artık el'aman
Doğru söyliyecek insan nerede?

★

Adaylar içinde en meşhur budur;
Dedim ki: falanca iyi doktordur.
Sordular: kaç hâne otosu vardır,
Göster hani apartıman nerede?

★

Harikasıymış bir yeni şairin,
Bundan da âlâsı olmazmış şi'rin..
Sonuna gelmeden bu şaheserin
Haykırmışım: Muzhar Osman nerede?

★

Tınmaz, düşmeseydin keşke bu aşka,
Sevgilide saçlar sanki lepiska,
Halbuki bütçen bak sıska mı sıska;
Aşkına kanacak cânan nerede?

TINMAZ AŞIK

Sayım Suyum Yok

Gel de kızma!

oOo

Allah nazardan esirgesin iki Partimiz de seçimi seçime diye bağırır, zavallı halk ise geçim geçim diye çağırır, gel de kızma!.

Markalıyefler rahmetsiz gitti, solcuların işi bitti. Rahmetsiz gidenlere ve komünistleri himaye edenlere gel de kızma!.

O cânım Yedi Eylül kararları halka refah ve saadet getirdi, yalan değil: Hususi ve resmi otomobilleri bu baharda yerden ot gibi bitirdi. Sen de gördükçe bunları selâm ver ve eğil, gel de kızma!.

Ayak altında çiğnenmesin diye vaktile ay yıldız sigaralardan kaldırıldı, yükseklere katıldı. Şimdi de Tekel İdaresinin yeni kibritlerile ay yıldız tekrar ortalığa atıldı, gel de kızma!.

Sayın Valimiz Lütfi Kırdar evler yıkar, yeşil sahaya yayılır, akşamcı sarhoşlar sabahleyin bu yeşil sahada ayahr, gel de kızma!.

Aynı apartımanın birinci katında Çimişkezekkâri yemek yenilir, ikinci katında Amerikanvari giyinilir, gel de kızma!.

Belediye bir taraftan 26 milyon küsur liralık bütçenin azlığından şikâyet eden, diğer taraftan ufacık bir dairesine kırk bir buçuk memuru laklakiyat için gelir gider, gel de kızma!.

Falancanın yeğeni yüz binleri yemiş, daha da tıkınmak ister. Aksarayda Pasaklı Raziyenin kızı da sirkeli başına naylon tarak ister, gel de kızma!.

MÜZİKÇİ

TEFTİŞ

Bay umum müdür telefonu kapayıp, muavinini çağırttı ve otoriter bir sesle emretti:

— Yarın, vekil beyefendi yola çıkacak. Bütün arkadaşlar haberdar edilsin, işleri durdursunlar, camlar silinsin, döşemeler temizlensin, ve hemen şimdi binanın dışına güzel bir boya sürsünler, otomobilime benzini fazla koydurunuz.. Hademeler de kılığını düzeltsin, sünepe insan istemem..

— Peki beyefendi. Fakat..

— Fakati fukati yok.. Vekil geliyor, teftiş vereceğiz!

Plaj
Haftalık Mizah Gazetesi
Yakında Çıkıyor.

BAYRAM

Bütün dünyada mevcut komünistler listesine ait isimler arasında Türk komünistleri yok denecek kadar azdır. Fakat son günlerde bir Türk basın organında üç beş ismin daha neşredildiğini görmekle sevincimiz sonsuzdur. Bu sebeple Kremlin Sarayında ve umumi Komünist Parti merkezinde kırk gün kırk gece şenlikler tertip edilmiştir.

VAAD

Arkadaşının boğazı sarılmış, kötü kötü düşünüyordu.

— Ne o, geçmiş olsun. Üşüttün mü?

— Soorma, yutkuna yutkuna bu hale geldim.

— Neden?

— Vaad edilen ucuzlukları okuya okuya...

Kısa haberler

★ Bu yılın çok bereketli olduğunu müjdeliyen Tarım Bakanı, karaborsacılar tarafından aforoz edilmiştir.

★ Halkın spora olan alâkasını istismar etmesini güzel beceren klüplerin, maçlara girmek için konan 2,5 lira gibi fiatın az olduğunu gören yetkili makamlar bunun 5 liraya çıkarılmasını uygun bulmuşlar ve gerekli yerlere emir vermişlerdir.

★ İstanbul Millî Eğitim Müdürü, geldiği gündenberi hiç bir yerde konuşma yapmadığından, artık bu sükûta son vererek 23 Nisan Çocuk Bayramında ilk okul öğrencilerine çok mühim bir hitabede bulunup: «Yavrularım bayramımız kutlu olsun» diyeceği öğrenilmiştir.

★ Görülen alâka ve rağbet üzerine «Amerika» kelimesinin menşeinin Türkçeden geldiği Dil Kurumu vasıtasile yayınlanacak ve bu suretle her yerli mala «Amerikan» tabirini kullanmanın bir fayda temin etmiyeceği açıklanmış olacaktır.

★ Dil Kurumu yaptığı uzun bir inceleme neticesinde «Muhalif» kelimesiyle «kazanç» kelimelerinin ayni mânada olduğunu bir kitap halinde neşredecektir.

★ İzmir Valisinin pek çok doğru haberlerine istinaden beyanatta bulunan İç İşleri Bakanı Şükrü Sökmensüer, İzmir Valisine bir lûgat hediye ederek «doğru» kelimesini öğrenmesini Validen rica etmiştir.

★ İlkokul öğretmenlerinden kesilen mesken inşaatı v. s. adındaki paralar deve olmak için kâfi gelmediğinden, öğretmenlerin daha çok sıkıntı çekmelerini sağlamak için maaşları üçte biri nisbetinde kesilecektir.

★ Ekalliyet mekteplerindeki Türk hocalarının iyi durumunu nazarı itibara alarak harekete geçen Milli Eğitim Bakanı, evvelâ 100 kuruşluk ücretlere 30 kuruş gibi muazzam bir zam yapılmasını sağlamış sonra da yardım sandığına yüzde 40 nisbetinde para kesilmesi için gerekli emirleri vermiştir. Tebrik ederiz.

Katalavis?

oOo

Bir müslüman ceridesi geçen sayılarımızdan birinde «Sevil» imzasile çıkan ve mahallebici hoca Şemsettin Yeşile gazete sattıran karikatüre içerlemiş.

İki kişi arasındaki lâfa üçüncü olarak karışıyor amma.. hadi neyse aklımıza geleni biz söylemiyelim.

Mizahtan anladığını uzun uzun anlatmıya çabalıyan meçhul muharrir (belki de...) karikatür altındaki besmelede yapılan takdim tehire müthiş kızmış. Vay efendim. Şemsettin Yeşil beye gazete sattırılabilirmiş! fakat besmeleyi yanlış yazmak saygısızlıkmış, falanmış, filânmış.

Bu imzasız kahraman! muharrire şu kadarını söyliyelim ki:

Karikatüristimiz o karikatür altındaki besmeleyi Şemsettin Yeşil beye çektirmiştir. Malûm a gazeteciliğe alışkın olmıyan Yeşil hoca heyecandan besmeleyi bile şaşırmış ne yapsın karikatüristin kabahati yok.

Hem beyzadem, biz Beyazıt camiinde vaaz vermiyoruz. İşin alayındayız alayında...

Katalavis?

DAĞARCIĞI MEMLEKET DERTLERİ İLE TIKA BASA DOLU OLAN

DİL

GAZETESİ PEK YAKINDA ÇIKIYOR. MERAKLA BEKLEYİNİZ.

Erkek — Benimle evlenir misiniz?

Kız — Hangi Partidensiniz?

ANKARADAN SAMİYE PEKUSLU:

Miting ve toplantılardaki halkı gazeteciler nasıl sayabiliyorlar?

C — Hepsinin verdikleri rakamlar nasıl saydıklarını gösteriyor.

HAYMANADAN ARİF PEKSÖZ:

Ruslar neden hâlâ inad ediyorlar?

C — İnadı kimin umurunda!

YEŞİLKÖYDEN TUFAN EMEL:

Baygın bakışlarıma kızlar dayanamayıp gülüyorlar. Acaba neden?

C — Bahar geldi de ondan.

TABİİYE SON SINIFTAN SACİDE:

— Bir gönülde iki sevda olur mu?

C — Bana sorarsan —hanım duymasın— olur...

BEYOĞLUNDAN HÂLE HOPPA:

Ruj sürersem daha tatlı olur muyum?

C — Şimdiki tadınızı bilmiyoruz ki!

TIB FAKÜLTESİNDEN AYŞE:

Siz bu kadar kişiye cevabı nasıl yetiştiriyorsunuz?

C — Okuya, okuya!..

VANDAN VELİ ATAKAN:

Yazımdan karakterim okunuyor mu?

C — Okunuyor amma, söylersek siz de bize okursunuz.

MALATYADAN TEVFİK HALKÇI:

Size hayranım. Bize misafir gelmez misiniz?

C — Mirasyedisiniz galiba. Bu hayat pahalılığında misafir çağırmak...

BURSADAN LEYLÂ ANIL:

Bursayı bilerek mi konuşuyorsunuz?

C — Arife tarif ne hacet!.

SİLİFKE, ADNAN ÖĞÜD'e:

Alâkanıza candan teşekkür...

RÜZGÂR EKEN,

Kepazelikler

III

Bundan 4-5 sene evvel, yanılıp ta memur olduğum bir devirde, izinle İstanbula gelmiştim. Mensup olduğum dairenin Umum Müdürü de İstanbulda bulunuyordu. Rahatsız olduğunu işitince bir nezaket ziyaretinde bulunmaya karar vererek Adadaki köşklerine gittim. Beni, biraz çekingen bir tavırla kabul buyurdular. O anda anladım ki, ziyaretim hiç te iyi bir tesir bırakmamıştı. Biraz hoşâmediden sonra:

— E; oğlum! Sebebi ziyaretiniz?

diye bir suale maruz kalınca bir hayli şaşırmıştım.

— Zatiâlinize geçmiş olsun demeğe geldim. Bundan ibaret. Rahatsız ettimse af buyurun.

— Yok oğlum, rahatsız olmadım. Seni severim. Lâkin buraya kadar gelmenin elbette bir sebebi vardır.

— Yok efendim!

— Nasıl yok canım! Benden, memuriyet, maaş, terfi, tefeyyüz, izin... filân gibi bir şeyler istemiyor musun?

— Hayır efendim!

— Nasıl hayır canım!... Hadi, hadi sıkılma söyle.

Mütemadiyen sadede gel der gibi ısrar etmesi ve muhakkak ziyaretimden mâna çıkarması, fena halde canımı sıkmıştı:

— Bendenizin hiçbir istirhamı yoktur. Sizi rahatsız ettiğim için af dilerim.

— Yok oğlum, otur. Seni temin ederim ki, otuz küsur senelik memuriyet ve âmirlik hayatımda ilk defa bir memur, benden bir şey istemeden ziyaretime geliyor. Ve hâlâ buna inanamıyorum.

İkimiz de susmuştuk. Osmanlı devrinin arta kalan memurluk ve âmirlik zihniyetile yeni neslin zihniyeti güzel bir imtihan geçirmişti.

FIRTINA BİÇER.

Tekerleme

—oOo—

Bektaşinin biri camiye girmiş. Hoca dua ediyormuş. Bektaşi hemen bir kenara oturmuş, elini kaldırmasile yüzüne sürmesi ve ayağa kalkması bir olmuş. Cemaatten meraklı birisi, Bektaşinin Allahtan bu kadar kısa dilekte bulunmasına içerlemiş olacak ki eteğine yapışıp yanına oturtmuş. Dua ettikten sonra sormuş:

— Erenler, senin Allahtan isteğin bu kadar az mıydı? Çabucak elini kaldırdın, yüzüne sürüp gidiyorsun.

Bektaşi cevaben:

— Allahtan uzun boylu ne istiyeyim? Dedim ki:

Yarab! Şudur senden benim ancak niyazım.

Bana üç şey lâzım:

Sırtım, Boğazım ve S.....

Allo Allo

Burası ALAY Radyosu

Gelecekde bugün

Hazırlıyan: Haldun Hakkı HAS

SAYIN DİNLEYİCİLER!

2 SENE SONRA BUGÜN (10 NİSAN 1949)

Türlü kalıba soktuğu mizah mecmualarında nedense muharrirlerine, ressamlarına kafalarından doğma nükteler yaptırtamıyan bir Babıâli patronu; bu sefer neşretmiye kalkışacağı ve çarşaf kadar çıkaracağından «Türkiyenin en büyük mizah gazetesi» lâkabını hak edecek olan (CAĆIK) gazetesi için diğer mecmuaların nüktelerini çaktırmadan apartabilecek usta makastar arıyacaktır.

12 SENE SONRA BUGÜN (10 NİSAN 1959)

Pulların zamksızlıktan dolayı bir türlü yapışmadığını gören halkın senelerdir yaptığı şikâyetlere P.T.T. idaresinin çok sayın umum müdürü, Ulus ve Memleket gazeteleri vasıtasile şu cevabı lûtfedeceklerdir:

«Her nedense vatandaşlarımız her hâdiseyi muhalefet gözüyle seyretmek itiyadını kazanmış bulunuyor. En ufak meseleler büyük dâvalar haline sokuluyor. Pulların yapışmadığından şikâyet edenler karamsar ve psikopat bir ruha sahip kimselerdir. Halbuki ortalığı velveleye vermektense mektup yollayacak her ileri görüşlü vatandaşın, pulun yapışmaması ihtimalini düşünerek cebinde bir zamk şişesi taşıması en doğru, en yerinde ve en mânalı bir hareket olur.

ALINMAK

Çok hassas olan ve her konuşulandan kendine hisse çıkaran bir kimseydi. Öyle ki onun yanında konuşmak bir mesele idi.

Gene bir gün toplantıda konuşuyorlardı. Arkadaşları sordular:

— Yahu sen ne vakit evleneceksin?

Bu söz üzerine diğer bir arkadaş cevap verdi:

— Celâl Bayar ile Recep Peker anlaştıkları zaman.

— O nasıl şey?

— Nasılı var mı, her ikisi de birbirinin virgüllerinden mâna çıkarıyorlar. Bu arkadaş da onlara baka baka bu hale girdi de...

Yetmişliklerin hasbıhali

İKTISATÇI NE DEMEK? — ETHEM DEDEYE İKİ GÖBEK ADADIM. — BUNLARIN BUP DEDİĞİ KEÇİ OLSA... — MİLLETİN PALAVRAYA KARNI TOK... — CEZA OLMAYINCA DÜNYA YERLİ MALLAR PAZARLARINA DÖNER..

—oOo—

— Kardeş bir türlü aklım almıyor sana danışayım dedim.

— Ayol neyi danışacaksın?

— Hani dünyanın dört köşesinden bu kadar mal geliyor da, denize bakınca sanki, yer yer yeni adalar olmuş, bir gece içinde dünya değişmiş gibi, dağlar kadar gemiler durmuş, harıl harıl makineler çalışıyor, mavnalar denizlere dökülmüş, taşımakla, boşaltmakla bitmiyen, aklına gelen her maldan geliyor, fakat bir türlü yine fiyatlar düşmüyor. Bu nedendir dersin?

— Neden olacak, âhır zaman da ondan. Dertler saymakla bitmez ki; rahmetli Guguk Zehra demez miydi. Nur içinde yatsın.. Neler olacak, neler olacak.. Karılar piç doğuracak insanlar çıplak gezecek, büyüğe saygı, küçüğe sevgi kalmıyacak, Erkekler evde bulaşık yıkayıp, kadınlar sokaklarda sürtecek... İşte hep dedikleri oluyor..

— Ah.. Ah.. Kardeş onlara Ulu Mevlâm her şeyi malûm ederdi, ama bizler adam olamadık, onlar hikmet savurdu, bizler anlıyamadık.

— İşte senin sorduklarının da hepsi onların içinde var. Ne aranıp duruyorsun? Dünya tersine döndü de ondan herkes gider Mersine, biz gideriz tersine derler.. Var kıyas et, mal çok gelince fiyat eskiden düşerdi, tersine olunca tabiî artması lâzım.

— Peki memlekette bu kadar iktisatçı geçinenler neye bu derde ilâç bulmuyorlar, akılları mı ermiyor çare bulamıyorlar?

— İktisatçı ne demek canım, sen onların ilâcından şifa beklersen hapı yuttun demektir. Yine ne varsa kocakarı ilâcı derler amma sen bizim ocakların verdikleri sağlıklara bak... Hatırlarsın ya; makamı cennet olsun Yamalı Nuri; Çulsuzların gelininin bir nefeste dağlar gibi şişen yüzünü hayali fener püf der söner der gibi lemhai basarda öyle bir indirmişti ki.. Seccadesinin altına helâlından beş mecidiyeyi bıraktılar da yüzünü bile çevirip bakmadıydı. Onlar öyle gözü toktu.

— A... Tabii ayol, bugünkü kokmuşlara ne bakarsın, ceplerine birer ipekli mendil, yakalarına birer nozet taktıkları gibi kendilerini Lokman hekim sanıyorlar... Onları kafalarına taksalar daha iyi olur.. Hangisine tutup da:

— ... A evlâdım sen nesin bakayım diye bir sormağa kalksan en ufağı kan kırmızı burnundan kıl aldırmıyor. Hem de ne tuhaf hastaya falan baktığını bile işitmediğim Müezzinlerin Hafızın oğluna geçen günü bunu sorduğumda: Doktor incinur - enjenyör - bilmem ne demez mi?

— Bak köftehorun yediği naneye! Neden incinurmuş.

— Vallahi sormadım ama benim anladığım artık başımıza taş yağacak zaman geldi galiba, Ulu Tanrım ancak bu kadar müsaade eder.

— Doğru kardeş... Dedim ya âhır zaman.

— Himmeti hazır olsun Papucu Büyüğe gittim.. Abdesimle ağladım... Yalvardım... Yakardım. Erenler sana sığındım dedim... Oradan Trzveren Sultana geldim, okudum dua ettim. Ethem Dedeye iki göbek adadım şu dünya düzelsin diye, bakalım ne olacak?

Bunların pırt dediği keçi olsa dağ taş keçi kesilirdi. Hâlâ demeçler, memeçler. Dinlersen ballar gömeçler akıyor.

— Yağma yok.. Milletin palavraya karnı tok, biz söz değil iş istiyoruz. Kişinin âyinesi iştir lâfa bakılmaz demişler..

— Ah.. Ah, kardeş senin dediklerin bir varmış, bir yokmuş... Evvel zaman içinde masallarında kaldı.

— Öyle, varakı bivefayı kim okur, kim dinler.

— Hay onların boyu posu devrilsin inşallâh, ellerinden neler çekmiyoruz.

— Aman kardeş çekmediğimiz kaldı mı... Kaç zamandır İstanbul etsizlikten kırılıyor da, dört liraya kilosu çıktı; kimsenin kılı kıpırdamıyor. Yerinden oynayan, bu ne rezalettir diyen bile çıkmadı.

— Neden çıksın kardeş, onların tuzu kuru..

— Geçen gün başıma bir yemeni alayım dedib. Tülbendci Hacı Muhiddin efendilerin kapısından bakmağa korktum. Her yazmanın üstünde kara.. kara.. rakamlar dolu, kâğıtları gördükçe alimallah akılım başımdan çıktı.

— Ben de bir çimdik tuz alayım dedim, herifler adını ezberlemiş gibi kuruş yok liradan başlıyor, neyle ve nasıl geçinilir anlayamıyorum.

— Sus kardeş, konuştukça adama fenalık geliyor. İnsan fiyatlar ateş pahasına çıktığını görünce oynatacak gibi oluyor. Bak yine geğrek damarlarım ayaklandı, üngünüm kabardı. Kız nerede şuradan bir yudum su versem hafakanlar boğuyor gibi oluyorum... Bu... v... Bu...v... Allah hakkını kaldırsın, ne olacak? Bunun sonu nereye gidiyor bilmiyorum, vesselâm.

— Bilmiyecek, anlamıyacak ne var ayol.. Birkaç tane tüccarın kafasını tavuk keser gibi koparıp ibret taşına koyuvermeli bak dünya nasıl düzelir, haddine mi başkası fiyat arttırsın...

— Tabii, ceza olmayınca dünya Yerli Mallar Pazarlarına döner.

BU GİDİŞLE GÖRÜP DUYACAĞIMDAN KORKUYORUM

Simitçi — Haniya sıcak sıcak Amerikan simitleri gevrek!

TEKZİP

Alay Gazetesi Neşriyat Müdürlüğüne

Gazetenizde İstanbul Belediyesinin «Hürriyetiebediye» Tepesinde kayıp «15 sıpa» hakkındaki ilânını okuduk. Basın Kanununa göre aşağıdaki tekzibimizin neşrini rica ederim:

1 — O tarihte İstanbulda bol kuzu bulunduğundan sıpa kesilmesine imkân yoktu.

2 — Yaptığımız tahkikatta kaybolanların «sıpa» olmayıp «beş yaşında eşekler» olduğu anlaşılmıştır.

İstanbul kasapları

İkramiyeli

Ergani Tahvilleri

16 Nisanda çekiliyor

Her amortiye bir yeni tahvil verilir.

55

YAPI ve KREDİ BANKASI A. Ş.

— Ben, o kadar yüksek, âlicenap, hayırsever, müşfik, faziletkâr, kahraman adam görmedim.!..

— Hayrola, öldü mü?!...

Bugünkü telâkki

Asrın hemen icabını gel öğreneceksin,
Toplantı mı var, damla beraber gideceksin,
Kanun bu imiş, Garba uyup evleneceksin,
Menşe mi sorarsın, onu sen neyleyeceksin.

Bir parça kavait ve usul bilme gerektir,
Taktimi nisa, badii feyz, hem de şereftir,
İcabı nezakette budur, yok ne demektir.
Olgun dediğin hergeleler baş pezevenktir.

Kadına bakarsan kadının ismi Harimi
Çıksın da görünsün ere? Hâşâ en adimi!
Bir gel de konuş sen bunu, yuttun bapı imdi,
Bunlar o günün kayda geçen vak'ası, şey-i.

Cazipse kadın, sırf sana yoktur, beşeriadir.
Kıskanma nasıl şey, ne demek, bok mu yemektir.
Dansetmek için başkası elbet gelecektir,
Garp kadesiymiş, sarılıp zevk edecektir.

Maziye sakın bağlama bel, inceleceksin,
Şoz, Monşer ami, bunları ezberliyeceksin,
Yok aslı ya, Pariste bulundum diyeceksin,
Toplantıya artık üye oldun, gireceksin.

Öğren, medeni zümre bu! Mutlak gülecektir.
Uyluklar hemen tempoya uygun gelecektir.
Sen yaldızı çok çal, şerefinle denktir..
Namus ne gezer, hem taşıyanlar da eşektir.

— Refi —

Kırkbir buçuk maşallâh

(Birinci sayfadan devam)

Hoppala! Öp babanın elini! Yahu bu da nereden çıktı?

— Efendim, bendeniz Pısırık!

— Anlamadım?.

— Alay gazetesinin fevkalâde muhabiriyim.

— Hum! Bunda bir iş var. Muhalif misin, muvafık mı?

— Canım Alayın muvafıkı, muhalifi olur mu? Alay beyim, alay!..

Resmî kılıklı, resmî zat uzaklaştı. Biraz sonra biz de İzmire yaklaşmıştık. Egenin bu şirin şehrinde bir fevkalâdelik göze çarpmakta idi. İzmir üzerinde şöyle bir döndük. Bir daha döndük ve üçüncüde midelerimiz de dönmiye başladı. Pilot bir türlü yere inmiyordu. Evvelâ bunu, sevgilisine kur yapıyor zannettik. Sonra baktık ki iş vehamet kesbetmekte! Tayyare Menemen sırtlarına doğru çevrildiği sırada zatı muhteremi karşımda buldum.

— Siz tayyarede olduğunuz müddetçe İzmire inemeyiz.

— Neye?

— Zira sizin için merkeze sorduk, henüz cevap gelmedi.

— Hangi merkeze? Niçin soruyorsunuz?

— Siz gazetecisiniz.

— Ne olmuş?

— Muhalifsiniz.

— Eeee?

— İşte o kadar.

Delirecektim. Diğer yolculara dert yanıp, biz bitarafız, işin alayındayız diyecek oldum; hepsi bana diş biliyor, bir düztaban olarak bakıyorlardı. Lâfı uzatıp, postaneyi kazandırmayım; saatlerce dolaştık. Emir bir türlü gelmiyordu. Garbi Anadoluyu karış karış gezdik. İki defa mehtabın batışını seyrettik. Nihayet emir gelmiş olacak ki bizi İzmire posa halinde indirdiler. Pilotun verdiği rapora gözüm ilişti:

«Yolumuz üzerine muhalif istikamette giden bir serçe sürüsü çıktığından istikameti değiştirmek mecburiyetinde kaldım.»

Daha fazlasını okuyamadım. Bir taksiye atlıyarak doğruca İzmire yollandım. Meğer ben havalarda dolaşırken Recep Peker diyeceğini demiş, Demokratlar beyannamelerini neşretmişler, silâhlar atılmış, olan olmuş. Bana da bunları mış edatı ile anlatmak kalmış. Derken ne göreyim: Gazi heykelinin önünde muazzam bir kalabalık: Muhalif gazetecilere göre 40 - 50 bin, muvafıklara göre 4 - 5 kişi. Celâl Bayar çıkmış:

— Peker de Peker diye.

Ötüp duruyor. Bir 41 rakamı kulağıma geldi. Ahali hep bir ağızdan bağırdı:

— Maaşallah, maaşallah!

Meğer muhtar seçimlerinden 41 adedi yolsuzmuş. Yolsuzluğun kabulü de bir büyüklük.

Derken efendim, Celâl Bayarın:

— Girmeyiz, istemeyiz, çıkarız demesi üzerine, bütün halk bağırdı:

— İstemezük, girmezük.. diye.

Dikkat ettim, tayyaredeki resmî zat yanımdaydı.

— Canınız isterse!

Dedi amma benden başka duyan olmadı. Ben de kimseye duyduğumu söylemiyeceğim. Neme lâzım, başıma dert mi açayım. Ya gene beni tayyareye bindirirse, halim nice olur?

— PISIRIK —

DAĞARCIĞI MEMLEKET DERTLERİ İLE TIKA BASA DOLU OLAN

DİL

GAZETESİ PEK YAKINDA ÇIKIYOR. MERAKLA BEKLEYİNİZ.

ETMEYİN YAHU!

(Birinci sayfadan devam)

görmemiz mümkündür» dedi, duydun mu?

— Aldırma be, pilâvdan dönenin kaşığı kırılsın. Ben dışarıdan olan dövüşü düğün sayarım.

— Sahi be, şu aynasız işleri mayna etsek hiç de fena olmıyacak ne dersin?

— Ne denir? Hayır duayı hak ettin: Elin dururken ayağın dert görmesin, doğru söylüyorsun.

— Teşekkür ederim, senin de başının bir karış yukarısını Allah kazadan saklasın.

— Bana bak, şakayı bırak da, Demokratlarla Halkçılar tatlı tatlı anlaşmış olsalar iyi olur. Ortada eğer millet işi var da sandalya kavgası yoksa, ikî taraf toplansınlar bu işi bir hale yola koysunlar, milleti vasıta edip kıllâh peşinde değilseler bunu düzenlemeleri lâzım değil mi?

— Tabii be, biliyorsun ya, Demokratlarda Fırata Köprükuran, Alttan Mindarız, Gözkarartan, Cakalı Boyar, filân racon kesen esnaflar var; Halkçılarda da Dağdeviren Recep Poker, Başkâtip Hilmi Oram terledi buram buram, dik konuşan Mümtaz Ökmen diyordu ortalığa dökmem, susan Saka ötmiyen iskete, burnu küçük Benice gibi bir şeyler var. Bunlar aklı erenler diye lâf ettiklerine göre işi de birlikte bitirir, aşı pişirirlerse çok iyi olur.

— Aşkolsun, be. Kaşına gözüne kurban olayım. Çok olgun ifaden var; Savcının gözüne hoş görünesin.

— Alay mı ediyorsun? Yoksa kaşın gözün mü oynuyor, yoksa bana mı öyle geliyor? Seninle memleket işi konuşuyorum. Gözümü kızdırma, bir mum yakar, Hazreti İsaya ferman okurum. Bilirsin ya biz, mektebi gamda, Hüseyni Kerbelâda feyz alıp bin felâket dersi geçirmiş, makamı Hüseynide su içmişlerdeniz. Azrailin gözüne şen görünmek istersen karışmam.

— Yok abisi, onu demek istemedim. Hani şöyle kıyak lâf ettin de, bu kadar zagona uygun şey orada konuşulur diye söyledim. Darılma meseleyi sıkı düşünüyorum.

— Dinle öyleyse, ne dedimdi?. Tamam.. İleri gelenler toplansalar demiştim. İşte onlar toplansa, bizimkilerden de hakem alsalar, abisi diye bir akşam tezgâh başı olsa, konuşsalar milletin hali ne olacak diye, anlaşsalar fena mı olur?

— Fena olur mu, tabii iyi olur.

— Farzedelim ki seçimlere girmedikleri gibi Kurultaydan da çekildiler, o zaman kuzeydeki d'ayı Türkiyede tek parti

faşistler hâkim diye sağda solda bülbülleşir, hele Moskova radyosunun ardım mı, önüm mü, bilmem amma o nezleli sesile Yan efendi sözüm onaları bir sıraya dizip abdest bozan ifadesile her akşam yayınlarına ara vermeden sevinmiye başlar diye üzülüyorum. Bu çok çirkin olur.

— Aldırma, cambaza bak. O ne haltederse etsin. Kakavan bilmelidir ki bizde partî deftere yazmakla bitmez. İsterse bir kaçını söyliyeyim de not etsin. Rüyasına girerse korkmasın. Ensesinde solur, cebine öksürürüz: Meselâ Länga, Çukurbostan, Çeşmemeydanı, Tatavla, Eşekanırtan, Karada sanlı denizde namlı kahraman Ayvansaraylı partilere, haydi kardeşler dedik mi, Altın efendi spikerlikten cicoz, nasıl keyifler, marizine kayalım mı ahbap deriz. Dimi abi?

— Doğru be. Amerikada Tahta Çekiçyan, Sapsız Orakyan, Vatan Taşlıyan dostlarımız propagandalarında neler söylüyorlar? Bizimkiler kulağı arkaya atsalar da, biraz mayna olsalar hiç de fena olmaz.

— Kanun gibi lâf be, bıçak gibi kesiyor. Ne diyelim, var ol.

— Bana sorsalar, gelin be, hep din kardeşiyiz, hepimiz bir kaptan su içip Allaha bakıyoruz. Şu paylaşamadığınız meseleyi ortaya koyun. Birlikte Hicazkârdan başlayıp Beste Nigârla bağlayalım der, milleti kiminiz daireleri tatil eder, mektepleri boşaltır, köylerden para ile şakşakçı getirtirsiniz, kiminiz bizi seviyorlar diye milleti peşinize takarsınız. Bu nedir, ayıptır efendiler... Yoksa, siz yediniz biraz da biz yiyelim diye birbirinizin kirli çamaşırlarını meydana koymak gibi mânasızlıkları bırakın da, siz beğendiğiniz hakemlerinizi seçin, bizim loncadan da, Etyemezden Kartal Osman, Sovanağadan Gamsız Reis, Lângadan Hıyar Hasan, Yedikuleden Göbek Mustafa, Kartaldan Pırasa Bayram gibi siyasîleri toplıyalım, bir meclis yapılsın, milletin aşına tuz, suyuna buz temin eden esasları kararlaştırın, düşmanları güldürüp, dostları ağlatmayın diye Tanrıöverin Euzü Besmelesile kongreyi açmasını, fâtiha ile bağlamasını istiyelim derim, ne dersin? Bu iş böyle bağlanmalı, zurnalar kasap havası, davullar kazan başı çalmalı, doğru değil mi?

— Bana bak, sen iş adamısın be. Loncanın gözünü, kurmayları seçtin, gözünün elifini seveyim. Var ol kardeşim.

ÇENE VEKİLİ

— Bu kadar günah işledikten sonra, ölür ölmez hemen cennete nasıl geldin?

— Son günlerimde, Ankara Radyosunda pazar günü «Biraz da mizah» konuşmasında 5 dakika Nureddin Artamı dinlemiştim. Çektiğim azap kâfi görüldü...

İDEAL

Bir kaç mahkûm komünist, hapisanedeki hücrelerinde konuşuyorlardı:

— Sen neden mahkûm oldun?

— İdeolojimiz uğruna.

— Ya sen..

— Ben de sizin idealiniz uğruna..

A L A Y
Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi
Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
A. ÖREN
İdarehane: Cağaloğlu Nuruosmaniye cad. No. 50
Adres: Posta K. 488 İst.
ABONESİ:
Senelik 400 Kr. - Altı aylık 200 Kr. - Üç aylık 100 Kr.
Hariç için 1000 Kr.
DİKKAT: Gönderilen yazı ve resimler neşredilsin veya neşredilmesin iade edilmez.
Dizildiği ve basıldığı yer:
Kardeşler Basımevi — İst.